

ABSTRAKT

Bakalářská práce se věnuje zkušenosti imposter syndromu u vysokoškolských studentů první generace. Cílem práce je prozkoumat jejich prožívání možných pocitů nejistoty a zjistit, jakým způsobem je ovlivňuje skutečnost, že jsou prvními členy rodiny, kteří usilují o vysokoškolský titul. Práce si rovněž klade za cíl specifikovat, nakolik nežádoucí pocity ovlivňují jejich duševní zdraví a akademické úspěchy, navíc usiluje o zmapování jejich motivační oblasti vzhledem k dokončení studia. Teoretická část se zabývá charakteristikou studentů první generace, významem role rodičů ve vztahu ke studiu, vymezením imposter syndromu a identifikací překážek, se kterými se tito studenti setkávají.

Empirická část detailně popisuje průběh celého výzkumného procesu, zahrnujícího stanovení výzkumného problému, cíle a otázek, výběr participantů, metodu sběru dat, analýzu, interpretaci a prezentaci výsledků. Výzkumný vzorek je složen z šesti studentek první generace ve věku 20-22 let, které studují prezenčně bakalářský program na vysoké škole. Data byla získána pomocí polostrukturovaných rozhovorů a analyzována i interpretována pomocí reflexivní tematické analýzy. Z výzkumu vyplynula silná vazba respondentek na identitu studenta první generace, což se ukázalo být jedním z hlavních faktorů, který přispívá k intenzivním pocitům nejistoty, nepatřičnosti a podvodnosti. Důležitou motivací pro dokončení studia studujících byla rodina, která navíc zastávala klíčovou roli v jejich rozhodnutí vstoupit na univerzitu.